

یه کیتیک له تایبه تمه ندیبیه گرینگه کانی بواره جیاجیاکانی
 ئەدەب ئەو هیه، نووسەر، یان شاعیر بتوانی ههنگاو بنیتە
 سەر ئەو هیلە ی کهسانی بەر له ئەو کیشاویانە تەو و
 بتوانیت بە ههولێ خۆی سنوور ببه زینتی و شه قلیان
 بشکینتی و چەند ههنگاو ویک له ولاتره وه هیلێکی دیکه
 بکیشیتەوه و واژووی خۆی به نیتو چاوانه وه بچه سپینیت.
 دیاره شکاندنی ئەو له مپه رانه کاریکی ههروا ئاسان
 نییه. سنوور به زین و هیل شکین هه میسه که سانیک
 بوون که له زۆر لایه نه وه، له سه ره تا وه باجیان بۆ داوه و
 ئەگەر توانیبیتیان وریایانه و ژیرانه ههنگاو بگوتزنه وه و
 تووشی خلیسکان و گلان نه بووین، ئەوه له پاشه رۆژدا له
 زۆر لایه نه وه قه ره بووی ئەو باجه ی له سه ره تا وه ده دیده،
 ده دریته وه و به رو بوومی زیاتری لێ هه لده گریته وه.

ئەوه ندە ی ههنگاوی تازه و دیتنه وه ی ده ربیجه ی نوێ
 کاریگه ری ئەرینی و باشی هه یه، سه د ئەوه ندە لاسایی
 کردنه وه و شوین پێ که وتن زبانی هه یه، ئەو که سانه ی بۆ
 ئەوه ی ئاره قه نه که ویته نیتو چاوانیان و تووشی سه غله تی
 ماندوو بوون نه بن و بۆ به ئاسووده یی به مه نزل گه یشتن،
 دايمه به شوین رچه ی شکاودا ده گه رپین، له ئاکامدا دوا ی
 هه ول و ته قه ل لایه کی زۆر کرده یان کۆناکری و مه سه ته
 خه سار ده میننه وه. ئەوانه دوا ی نووسین و بلا و کردنه وه ی
 هه ر ده قیک، ئەگه ر زۆر باشیش دارپژرا بی، ئەوه ناتوانن
 خۆیان له ژیر هه ژموونی ده قه که ی بهر له خۆیان ده رباز
 که ن و سببه ری بیره که که ی پیتشوویان هه ر به سه ره وه یه و
 خوتنه ر له کاتی خوتندنه وه ی ده قه که ی ئەواندا، گو شه
 چاویکی هه ر لای ده قه سه ره تاییه که یه و له کۆتاییدا
 ده لێ: «وهک به ره مه که ی فلانه که س ده بی»، یان «زۆری
 ماوه بگاته کاره که ی فیساره که س.»

یه کیتیک له تایبه تمه ندیبیه گرینگه کانی ده قیک
 سه رکه وتوو ئەوه یه که خوتنه ر له کاتی خوتندنه وه ی
 به ره مه که دا، ئەوه ندە سه رسامی نووسرا وه که ی به رده سه تی
 بی و بیره و هینی وه ها له لایه ن ده قه که وه داگیر کرابی،

مه ترسی لایک

قادر عه لیخا
 (بوکان)

به هیچ کلۆجیک بیری بۆ لای هیچ دهقیکی دیکه نه چن و له پیتوانه ی زهینی خویدا، له بهران بهر هیچ نووسراوه یه کدا داینه نێ و وهک دهقیکی سه ره به خو چاوی لێ بکات و چیتێ لێ وه برگرت.

سه ره تا و سه ره هه لدا نی هه ر ئامراز و که ره سه ته یه کی نوێ، له گه ل خویدا هه ندیک هه ل و ده رفه ت دینێ و له په نای ئه ویشدا کیشه و ته نگه یه ک ساز ده کات تا به جوانی له نیو خه لکدا جێ ده که وێ و خه لکه که له گه لێ رادین، ئه گه ر بۆ کورت خایه نیش بێ، هه ندیک زبان و زه ره ری به نیو چاوانه وه یه. زۆر جار به ر له ئاگاداری و زانیاری خه لک، ئه و که ره سانه بۆ سوودی ماددی ناژینی نیو کۆمه لگا ده گرین و به هیچ شپوه یه ک خه لکه که ی بۆ ئاماده نه کراوه و له بهر ناشاره زایی خه لکه که، له ئاکامدا قازانج سه ری مایه ده خوات.

دوای هه مه گه یه ر بوونی بواری ئینته رنیت و چوونه گیرفانی هه موو که سه یکه وه، ئه م ئامرازه نوێیه له بواری ئه ده بیسه دا رهنگی دایه وه و چیرۆک و شیعر و به ره مه کانی دیکه ی ئه ده بیسه ته نییه وه و به هه زاران مالی ئه ده بی و کۆر و ژووری جوړاوجۆری لێ ساز کراوه و هه ر که سه و له لای خو به وه بوو به خاوه نی که نالی تایبه تی خوێ و جامخانه یه کی بۆ نواندن و بلاوکردنه وه ی به ره مه کانی خوێ لێ دامه زراند. ئه وه ی که خوینهر بتوانی به ئاسانی دهستی به نووسراوه ی نووسه ره کان رابگات و بیان خوینته وه، ده رفه تیکه باشه و ئه گه ر به جێ که لکی لێ وه برگیرێ، هه م بۆ خوینهر و هه م بۆ نووسه ر سوودی باشی ده بی، به لام ئه گه ر به پێچه وانه وه بێ، ئه وه بۆ هه ر دوو لایان زبانی ده بی، به تایبه ت بۆ ئه و که سانه ی تازه ده ست ده ده نه قه له م و به تاریف کردن و پێدا هه لکوتنی و لایکی بێ جێ تووشی لارییی و هه لدێرین ده کات و له ئایینه دا هه یچیان لێ شین نابێ.

دوای هاتنه ئارای تۆره کۆمه لایه تییه کان و ئاواله بوونی دهستی ئه و که سانه ی ده ستیان ده گاته قه له م و توانایی نووسین له خویناندا شک ده بن، چونکه هیچ پیتوانه و سه نگی مه حه کیک بۆ بلاوکردنه وه ی به ره مه ئه ده بییه کان نییه، هه ر که سه و له مالی خو به وه دوای نووسینی هه ر به ره مه یک زۆر به ئاسانی له سه ر که نال و تۆره کۆمه لایه تییه کاندایه بلاوی ده کاته وه. ئه وه له حالیکه دایه زۆریه ی ئه و ده قانه ی که له هه ر بواریکدا ده نووسرین، ئه گه ر بچه به ره دهستی لێژنه یه کی پسه پۆر، هه رگه یز رووی روونکی به خوینانه وه نابین و له هیچ گۆفاریکدا بلاو ناکرینه وه.

له سالانی به رێدا هه ر شیعریک، چیرۆکیک، یان دهقیکی ئه ده بی هه تا له گۆفاریکی وهک «سه ره»، یان

«ئاوینه»، یان هه ر گۆفاریکی تر دا بلاو ده کرایه وه، قیل سپی ده بوو، شه یتان ده یگوت چه ق، به لام ئیسه تا کته له سه ر هه ر مالیکی ئه ده بی ده که ی، ده یان نووسراوه ت به ره و پیر دین که زۆریه یان ئه وه نده کرچوکالن، خو بان له هیچ پاژتیکه ی ئه ده بییدا نابینه وه و خوینهر نازانی چی ده خوینته وه، که له لایه ن زۆر که سه یسه وه به خه تی خو ش ده نووسرینه وه و دیکه مه ده کترین و لایکیان وهک بارانی په لئه به سه ر دا ده بارێ.

یه کییک له گرینگترین خه ساره کانی ئه م نه زمه ی نووسینه ئه وه یه که ئه و که سه کاتیک ئه وه هه موو لایک و چه پکه گۆل و ده ست خو شیییه، له بن نووسراوه که ی خویدا ده بینی و چاوی لێ ده کات، ئه وه که سه یک دیکه مه ی کردووه و که سه یک به هه زار که شم و نه شم هیلکاری بۆ کردووه و به خه تیکه ی زۆرخو ش نووسیه یه تیبه وه، خو ی له دوندی ئه ده بدا ده بینی و ئیدی ده چیتته سه ر دارتیکه به رز و نایه ته خواری و گو ی له ره خنه گران و دلسو زان راناکرێ و به ته شی زمان لووسان ده بریتسی و خو ی و ریتگاکه ی لێ ون ده بی و له ئاکامدا تووشی هه لدێر ده بی.

ئیسنا زۆر جار ده بینین که سانیک هه ن ته مه نی شیعر نووسینیان ناگاته دوو سه س سال و هه تا ئیسه تاش رسته یه کیان له هیچ گۆفاریکی ناسراوا بلاو نه کراوه ته وه که خاوه نی لێژنه یه کی ئه ده بییه، ئه وه بوته خاوه ن دیوان و چه ند کتیبی بلاو کراوه ی هه یه و خو ی به هاوشانی مه ستوره ی ئه رده لان و نالی ده زانی. ئه وه له حالیکه دایه ئه گه ر به چاوی ره خنه وه چاوی له به ره مه که ی بکری، به شی پاروویه کی هه ژارانیه شیعی لێ ده ست ناکه وه ی و ته نیسا و ته نیسا هه ر لایه ره ره شکردنه وه و قاقه ز خه سارکردنه و هه یچی تر. به دلنیا ییه وه ئه گه ر له لایه ن دلسو زان و ئاشقانی راستینه ی ئه ده به وه هه ول نه دریت تا ئه م ده رگا له گرێژنه چوه به خریتته وه سه ر جیه گی خو ی، ئه وه له داها توودا دوو که له که ی ده چیتته چاوی ئه ده ب و ئه ده بدوستانه کورده وه و خو مان و زمانه که مان تووشی خه ساریکی زۆرگه وه ده بین، چونکه له نیو ئه و تازه قه له مانه دا زۆرن ئه و که سانه ی ئه گه ر به جوانی رینوینی بکری و به خریتته سه ر راسته ریتگی ئه ده ب، خاوه ن به ره ی زۆر باشیان تیدایه و ده کری بینه کۆله که و کاریته بۆ زمانه که مان و له ئایینه دا هه م خو مان، هه م زمانه که مان شانازیان پیتوه بکه ی و به ره ی باشیان لێ وه برگیرین.

ئیسنا لاسایی کردنه وه و کۆپیکردن ئه وه نده په ره ی سه ندووه، هه ر کاتیک نووسراوه یه کی جوان له لایه ن نووسه رتیکه ی باشه وه ده نووسرێ و بلاو ده کریته وه، دوای ماوه یه کی که م، ئه وه نده ی له روو ده گیریتته وه، نووسه ری

سهره تا کاره که ی خۆی به جوانی بۆ نانسرتتهوه و ئەگەر به کهسێک لهو کهسانهش ده‌لێی، ئەو به‌رهه‌مه‌ی جه‌نابتان له‌ رووی کاره‌که‌ی فالانه‌ که‌سه‌وه هه‌ل‌گه‌راوه‌ته‌وه، ده‌یان حه‌له‌ شه‌رعیت بۆ دێنیتته‌وه که به‌ ته‌واوی سهرت ده‌شپۆی و له‌ کوته‌که‌ی خۆت په‌ژێوان ده‌بیتته‌وه.

ئهو‌ی له‌م تۆره‌ کۆمه‌لایه‌تیانه‌دا به‌ شیع‌ر ده‌کری، با به‌ده‌واری شپ‌ی نه‌کردوه. ئەوانه‌ له‌ بیری کالی خۆیاندا دیواری شیع‌ریان ئەوه‌نده‌ نزم کردۆته‌وه هه‌ر که‌سه‌وه به‌ ئاسانی هه‌نگاوی لێ هه‌ل‌دینیتته‌وه‌وه ده‌چیتته‌ ئەو دیوی دیواره‌که‌وه ده‌لێ: «سلاو، نیوم بنوسن، منیش شاعیرم.» به‌ دلناییه‌وه ئەگه‌ر ئەم گه‌رفته‌ به‌رده‌وام بێ و که‌سانێکی دل‌سۆز و خه‌مخۆر هه‌ولی بۆباشکردنی نه‌ده‌ن، ئەو به‌لایه‌ به‌سه‌ر ئەده‌بی کوردی - به‌تایبه‌ت له‌ بواری شیع‌ردا دین که‌ له‌ یه‌ک دوو ده‌یه‌ی رابوردوودا که‌سانێکی به‌ نێوی نوێترخواز به‌سه‌ر شیع‌ری کوردییان هێنا و به‌ ته‌واوی خۆینه‌ری تامه‌زرۆی شیع‌ریان تاراند و ئاداریان به‌سه‌ر پاداریانه‌وه نه‌هیتشت.

هه‌ر له‌ نێو ئەم شاعیره‌ ئینتەرنیستیانه‌دا هه‌ندێک که‌سه‌شبان بۆ ئەوه‌ی به‌ هه‌ر شپۆه‌یه‌ک بچ، سه‌رنجی خۆینه‌ر بۆ لای شیع‌ره‌کانیان راکیشتن، وه‌ک کلیپی هه‌ندێک گۆرانی نه‌وێژی نێو که‌نالێ کانی ئاسمانی، دیمه‌نی چه‌ند ئافه‌رتییک ده‌که‌نه‌ ته‌پکه‌وه بۆ زیادکردنی لایک و چه‌پکه‌ گۆل خۆینه‌ری پێ له‌داو ده‌خه‌ن.

له‌ نێو دنیای شیع‌ری ئەمانه‌شدا که‌مترین لایه‌نی هونه‌ری شیع‌ری - ئەگه‌ر بکری نێوی شیع‌ریان لێ بنی! - نابینرێ. ته‌مسیل، خوازه، ئاشنایی سه‌ربه‌وه، چواندن و وێنه‌ و جوانیه‌کانی دیکه‌ی شیع‌ریان به‌ مسقال تیدا نییه‌ و به‌ ته‌واوی ئەو شیع‌رانه‌ به‌ ئەندازه‌ی ئەم شیع‌ره‌ی لوقمان په‌ریادینیان که‌لک له‌ که‌ره‌سته‌ ده‌سمایه هونه‌رییه‌کانی شیع‌ر وه‌رنه‌گرتوه‌وه.

هێلتی سنوره

سپه‌ری فیتکی به‌یانی باخم
باری لیبی قه‌له‌شیری شاخم
کوچکه‌ ئاورتیکی به‌جیماوی چيام
تاحه‌ش دیتته‌وه‌ گه‌رم و داخم
گوله‌گه‌میتکی به‌باران تینووم
بۆ شه‌پۆل و گه‌ه‌باهه‌ ناخم
جامه‌دانه‌ی قه‌دی کیتی گۆرم
په‌رپی ئەشق و ئەوینه، ناخم
که‌له‌کیوتکی به‌زۆر کۆچ کردووم
سووچی ئەشکه‌وته‌ ته‌لار و کاخم
چاوی کلرێژی کچی ئاواييم

چاوه‌رتی ده‌نگی خه‌ی چه‌خماخم ئهم سنوره‌ که‌ به‌هێلتی به‌نده ناره‌وی بپیتته‌وه‌ داخی داخم

ئێستا زۆر شاعیرمان هه‌یه‌ ژماره‌ی ئەو شیع‌رانه‌ی تا ئێستا له‌ تۆره‌ جو‌راوجۆره‌کاندا بلاوی کردوونه‌ته‌وه، زۆر زیاتره‌ له‌و شیع‌رانه‌ی خۆیندوونیه‌ته‌وه و هه‌ر ئەوه‌شه‌ ده‌بین به‌ره‌مه‌کانیان زۆر بێ ناوه‌رۆک و نا هونه‌رین و داھێتان و نوێکاری له‌ کاره‌کانیاندا به‌ ده‌گمه‌ن ده‌بینریت، چونکه‌ شاعیر، یان نووسه‌ر، ده‌بێ زۆر زۆر خۆی به‌ خۆیندنه‌وه‌وه سه‌رقال کات و بۆ بووژاندنه‌وه‌ و زه‌نگین کردنی به‌ره‌مه‌کانی، دایه‌ سه‌ری له‌سه‌ر کتیباندای بێ و زۆر که‌متر له‌وانه‌ی ده‌یانخۆینیتته‌وه، ده‌ست بۆ قه‌له‌م به‌ری و بنوسیت، ده‌بێ له‌ خۆیندنه‌وه‌ ماندوو نه‌بن و به‌رده‌وام شانه‌ی ئەزموون هه‌له‌سه‌تن. زۆر غه‌زله‌ ده‌بینرین له‌ هه‌ممو لایه‌که‌وه وێران. نه‌ کیشیان ته‌واوه، نه‌ سه‌روایان یه‌ک ده‌گرتته‌وه، نه‌ زمانیکی پته‌ویان هه‌یه، به‌لام ده‌یان لایک و چه‌پکه‌ گۆلیان بۆ ریز کراوه! که‌س نه‌بووه‌ ته‌نانه‌ت یه‌ک هه‌له‌ی تاپیی نێو ئەو شیع‌ره‌ بپینێ و له‌ بن نووسراوه‌که‌دا بپنوسێ و نووسه‌ره‌که‌ی لێ ئاگادار کاته‌وه، به‌لام زۆر نا به‌رپرسانه‌ چه‌پکه‌گۆلی له‌ پیتشدا ریز کردوه‌وه.

ئەگه‌ر چاویکی وردبینانه‌ به‌و باب‌ه‌تانه‌دا بخشینرێ و له‌ ته‌رازووی ره‌خه‌یان بده‌ی، ده‌بینی که‌میان له‌ ئەزموون و تاکیکاری ده‌رده‌چن و بایی ئەو لایک و پیتشدا هه‌ل‌کوته‌نانه‌ ده‌بن! دیاره‌ زۆر که‌سی هه‌له‌په‌رستیش هه‌ن که‌ بۆ بواری ده‌روونی خۆیان له‌و ئاوه‌ لیلله‌ خه‌ریکی ماسی گرتن و ته‌نیا شتییک که‌ به‌ لایانه‌وه‌ گرینگ نه‌بێ، مانای ئەده‌ب و زمانه‌.

ئهو که‌سانه‌ی له‌م سه‌رده‌مه‌دا وه‌ک به‌ره‌ی نوێ، ده‌یان‌ه‌وێ پێ بنیینه‌ ئەم بواره‌وه، ده‌بێ زۆر به‌ وریاییه‌وه‌ چاویان له‌ به‌ر پیتی خۆیان بێ و خۆیان له‌مه‌ترسی لایک و په‌رێزن و نه‌بنه‌ کۆیله‌ی چه‌پکه‌ گۆل و لایک و پیتشدا هه‌ل‌کوته‌نی نابه‌جی و نه‌هیتلن ئەو که‌سانه‌ تووشی ساپوون له‌ بن پیتدان و هه‌لدێران و هه‌له‌یان بکه‌ن، نه‌کا خۆی نه‌خواسته‌ بپکه‌ مردوو بن و بۆخۆیان و بۆ گه‌له‌که‌یان سوودیان نه‌بێ.

به‌ جیتی ئەسیر بوون و تیوه‌گلان له‌ داوه‌ته‌نه‌ی تۆره‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کاندا، بچنه‌ به‌ر سپه‌ری کتیبه‌ به‌ نرخ و په‌ر نیوه‌ره‌رۆکه‌کان و به‌ خۆیندنه‌وه‌ و لێ وردبوونه‌وه‌ له‌ ئەزموونی مرۆقه‌ مه‌زنه‌کان، ئەزموونی خۆیان به‌رنه‌ سه‌ری و گه‌ڕۆده‌ی لایکی بێ نیوه‌ره‌رۆک و چه‌پله‌ی زمان لووسان نه‌بن.